

ningerne under anden Behandling, men jeg angreb den Motivering, der blev givet af en af Forslagsstillerne. Jeg har selv været med til ved tredje Behandling at stille Endringsforslag; men jeg har ikke motiveret saadanne med, at en stor Deel af Thingets Medlemmer var løben sur ved anden Behandling, og det var den Motivering, vi hørte af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Barberg), jeg angreb. Af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (P. Olsen) har jeg stor Vanskelighed ved at blive forstaaet, men det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) pleier dog at kunne forstaae mig, og jeg kan derfor ikke see, hvorledes han kan komme til at tale om, at jeg skulde vise Skaansel mod ham. Jeg har ingen Ænelse haft om, at et saa agtpaagivende og skarpsindigt Medlem var løbet sur ved Afstemningen; hvorledes kan jeg da have vist Skaansel eller Afke-Skaansel imod Nogen, som efter min Overbeviisning ikke trænger dertil? Jeg haaber, at det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (P. Olsen) vil kunne forstaae, at det ikke var den almindelige Ret til at stille Endringsforslag til tredje Behandling, jeg angreb, men alene den Maade, hvorpaa Forslaget blev motiveret af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Barberg). Jeg skal ikke gaae ind paa den almindelige Bemærkning af det ærede Medlem for Sorø (P. Olsen), der nu var saa god for femte eller sjette Gang at læse en Lectie op for os om, hvorledes Indfødsret bør anvendes.

P. Olsen: Jeg troer, at naar det ærede Medlem mener, at han har ondt ved at blive forstaaet af mig, saa kan jeg med Grund beklage mig over det Samme overfor det ærede Medlem. Jeg troer ikke, at jeg har læst nogen Lectie op for 5te eller 6te Gang; det maa beroe paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side.

Barberg: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 8de Valgkreds (E. B. Nimestad) er meget vanskelig at tilfredsstille. Naar man stiller Forslag til 3die Behandling, saa siger han, at man altsaa vil have Thinget til at

tage sin Beslutning tilbage, og motiverer man det derved, at Thinget ikke har meent sin sidste Beslutning, saa siger han, at man fornærmer Thinget. Der er to Alternativer, enten maa man opfordre Thinget til at tage en forandret Beslutning, og det forbyr det ærede Medlem, eller ogsaa maa man opfordre det til at tage den samme Beslutning, som det tog sidst, og dette forbyr han ogsaa.

E. B. Nimestad: Jeg vil oplyse det ærede Medlem, som saa hurtigt har stillet sig paa den dikatomiske Modsetnings Standpunkt, om, at her er et Tredie, der er kvalitativt forskjelligt: Det er den Grund, i Henhold til hvilken det ærede Medlem vilde have Thinget til at forandre sin Mening, som jeg angriber. Naar det ærede Medlem var staaet frem og havde sagt: Jeg haaber, at Thinget har betænkt sig og vil tage en anden Beslutning, saa kunde dette være ganske rigtigt; men naar han siger: Jeg troer, at Thinget i Afstemningsøjeblikket var løbet sur og derfor ikke havde stemt, som det skulde have stemt, da er dette Noget, jeg maa angribe.

Barberg: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for opfordrede Thinget til at fastholde sin Beslutning, og deri laa jo en Dabel over, om man vilde opfordre Thinget til at tage en forandret Beslutning.

Chr. Nimestad: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at hvis virkelig den Forudsætning, fra hvilken det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (P. Olsen) gik ud, nemlig, at det er saaledes eller ialtsald burde være saaledes, at Indfødsretten paa den letteste Maade af Verden skulde kunne erhverves, naar man blot søgte derom, var rigtig, saa maatte jeg indrømme, at der ikke vilde være nogen stor Betænkelse ved at optille Indfødsretten som Betingelse for hvilken som helst Retting. Men denne Forudsætning troer jeg rigtignok er ganske urigtig. Det var før Grundloven saaledes, at Indfødsrets Erhver-